

Ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου διακόπτεται ἡ ἀποστολὴ τοῦ ΔΑΣΤΕΟΣ εἰς πάντας τοὺς μὴ πληρώσαντας ἄχρι τοῦδε τὴν συνδρομὴν των. Ἡ ἀποστολὴ ἐπαναληφθήσεται ἅμα τῇ πληρωμῇ, μετὰ τὴν ὁποῖαν οἱ πληρώσαντες θὰ λάβωσι καὶ τὰ ἐν τῷ μεταξὺ καθυστερούμενα φύλλα.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ ἀποτέφρωσις τῶν δασῶν καὶ οἱ παυσανίαι. — Ἡ χάθαδος τῶν καθηγητῶν. — Μονομαχία ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἀρεως. — Ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος. — Ἡ μητρυιὰ τῆς Ἑλλάδος. — Αἱ φιλοφρονήσεις τοῦ κ. Ρομβωλδ. — Εἰς δῆμαρχος παύμενος. — Ἡ κεφαλὴ τοῦ Σωκράτου.

Ἡρεμὸς καὶ εἰρηνικὴ διέρρευσεν ἡ ἐβδομὰς ὁλόκληρος, ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἀττικὴν, χωρὶς οὐδ' ἐφημερίδες νέαι νὰ ἐκδοθῶσιν, οὐδ' αἱ ἡμαξίαι νὰ διαμελίσωσιν ἕνα τοῦλάχιστον δικθᾶτην, οὐδ' ἡ λύσσα νὰ προσβάλλῃ τοὺς λοιπούς. Ὡς ἐκ περισσοῦ, οὐδ' ἐν δάσος ἐνεπρήσθη καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν καὶ ἡ πρωτοφανὴς αὕτη διὰ τὴν ἐποχὴν, ἣν διερχόμεθα, ἐξίρσεις, ἐθεωρήθη ὡς ἄριστος οἰωνός, προμηνύων, ὅτι οὐδ' αὐτὸ τὸ ὑπισθεν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν Δάσος θ' ἀποτεφρωθῇ—ἐρέτας τοῦλάχιστον—ἐκ τῶν εὐφλέκτων οὐσιῶν, τῶν καύμων καὶ τῶν φλογερῶν στεναγμῶν, οἵτινες πλημμυροῦσι καὶ ἐξέρχονται ἀπὸ τοῦ βάθους τῶν ἐντοσθίων παντὸς παυσανίου.

Ἄλλ' ἀντὶ τούτων ὅλων ἦλθον προῶπως τὰ κυνικὰ καύματα καὶ οἱ καθηγηταὶ τῶν γυμνασίων ἐκ τῶν ἐπαρχικῶν, κατέστη δὲ ἀφόρητος ὁ καύσων, ἀφόρητα τὰ ἐνδύματα καὶ φορητὴ μόνον ἡ κατὰστασις τῶν ξενοδόχων, οἵτινες ἀντιστρέφοντες τοὺς συνήθεις ὅρους, διδάσκουσι τοὺς καθηγητάς ὅτι τὰ κτηθέντα ἐκ τῆς διδασκαλίας τοῦ εὐ ζῆν ἀνήκουσιν εἰς τοὺς παρέχοντας τὸ ζῆν, ὡς θ' ἀποδείξῃ τὸ μετ' ὀλίγον μέλλον. Καὶ ἀντικαθιστῶσαι τὰς συνήθεις σκιαῶς, θὰ παρέχει τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἢ τῶν φανῶν, ἐθεάθησαν ἄλλαι σκιαί, συνοδεύουσαι ἀναποσπάστως τοὺς κ. κ. βουλευτάς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας καὶ κλίνουσαι πρὸ τοῦ ἁρμοδίου τμηματάρχου τὴν ὁμαλὴν κεφαλὴν καὶ τὸ ἀνώμαλον ῥῆμα: «Μετατέθην, ἀπελύθη, παρητήθη παρακλῶμεν, διατάξτε, διυρίσων...»

Ἄλλ' αἰφνης τὰς ἀθυρήτους ἡμέρας ἐτάραξαν κρότοι παράδοξοι. Προήρχοντο οὗτοι ἐκ τῆς ἀπαισίας Κούτρας καὶ ἀντήχησαν εἰς τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων. Ἐκκαμε κρότον ἡ δεῖνα ἐφημερίς, ἔκαμε κρότον τὸ δεῖνα ἄρθρον. Ἀλλὰ τὸν μεγαλειότερον κρότον προῆξένησαν δύο πιστόλια κενωθέντα ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἀρεως—ὦ! τὸ κκὸν παιδίον—καὶ καταταράξαντα τὴν πόλιν. Οἱ διαβάται ἐσπευσαν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν διὰ νὰ μάθωσι τὴν αἰτίαν. Ἀλλὰ ποῦ νὰ τὰ γνωρίζῃ ὅλα καὶ αὕτη ἡ δυστυχὴς. Ἀπλοῦκός τις ὑπάλληλος εἶπεν ὅτι τὴν παραμονὴν ἐπετράπη ἡ ἐναρξὶς τοῦ κυνηγίου καὶ ἴσως δοκιμάζουσι τὰ ὅπλα των οἱ κυνηγοί. Ἐπειτα ἐγνώσθη—διότι ἐκτακτὸς ἐτηρήθη μυστικότης—ὅτι ἐγένετο ἐκεῖ μονομαχία, δηλ. ὅτι δὲν συνέβη τι κακόν. Καὶ ὧντως. Κατὰ τινὰ στατιστικὴν, ἐξ ἐβδομήκοντα ὀκτὼ μονομαχούντων, εἰς μόνος φονεύεται. Καὶ τοῦτο ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου ἡ γῆ εἶνε καταλληλοτέρα διὰ τοιαῦτα προϊόντα. Φαντάσθητε λοιπὸν ἂν ἔχῃ κανένα φόβον ὁ μονομαχῶν σήμερον, ἀφοῦ ἐν τοιούτοις ἀγῶσι, ἐβδομήκοντα ἐπὶ σφαῖραι εἶνε ἀβλαβεῖς καὶ μία μόνον θανατηφόρος. Ἡμεῖς θὰ ἐπροτείνωμεν διὰ τινὰς περιστάσεις τὴν αὐτοκτονίαν ἥτις εἶνε μέσον μᾶλλον τελεσφόρον, ὡς ἀπεδείχθη κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐν Θεσσαλίᾳ. Ἐκεῖ μεταξὺ τεσσάρων αὐτοχειρισθέντων, οὐδεὶς ἐσώθη...

Ἄλλ' ἔλθωμεν ἐπὶ γεγονότα μᾶλλον εὐάρεστα, καίτοι ὀλίγιστα ἀναφέρονται τοιαῦτα. Ἄν ἡ αὔριον ὑπῆγατο εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἡμῶν, θὰ ἐσπεύδομεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἀμετρον εὐφροσύνην ἣν ἡ ἡμέρα αὕτη παρέχει εἰς ὅλον τὸ Ἑλληνικὸν γένος, δούλον ἢ ἐλεύθερον. Σήμερον συμπληροῦ ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος τὰ δεκαοκτὼ τοῦ ἔτη, καὶ αὔριον γίνεται ἐνῆλιξ πλέον, ὁ εὐελπίς βλαστὸς ὅστις κατὰ τὰς ἐλπίδας καὶ τοὺς πόθους τοῦ Γένους θὰ μεγαλυνθῇ καὶ θὰ περικαλύψῃ μίαν ἡμέραν διὰ τῆς εὐεργετικῆς σκιάς τοῦ ὅλην τὴν ἐνδοξὸν γῆν, ἥτις συγκινεῖται εἰς τὸ ἀκουσμα τοῦ ὀνόματός του.

Ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἀπουσιάζει καὶ ὁ βασιλεὺς, μὴ δυνηθεὶς ν' ἀποφύγῃ τὸν πειρασμὸν τοῦ θερινοῦ εἰς Ἑσπερίαν ταξιδίου. Ἔσχεν ἐν τούτοις τὴν εὐτυχὴν ιδέαν νὰ περιβληθῇ δι' αὐστηροῦ incognito καὶ οὕτω θὰ σωθῇ ἀπὸ τὰς τρυφερὰς περιπτύξεις τῶν βασιλικῶν ἀδελφῶν του, οἵτινες ἐνῶ πρὸ τινων μηνῶν ἀπέκλειον τὴν βασιλείον του, θὰ ἦσαν πρόθυμοι βεβαίως τώρα νὰ τῷ ἀπυνεύωσιν ἐκτάκτους τιμὰς καὶ νὰ τῷ σφίγξωσι τὰς χεῖρας μετὰ τῆς αὐτῆς ζέσεως μεθ' ἧς τότε ἐσφιγγον τὸν λαιμὸν τοῦ λαοῦ του. Ἀλλὰ μεταδράκων παρὰ τῷ Παππῷ τῆς Εὐρώπης, ὅπως ἐσυνείθισαν ν' ἀποκλῶσι τὸν πκτήρα του, θὰ τῷ εἴπῃ βεβαίως ὅτι ἡ ἐγγονὴ αὐτοῦ ἐγένετο σκληροτάτη μητρυιὰ τῆς πτωχῆς Ἑλλάδος, ἥτις πᾶν ἄλλο ἤλπιζεν ἢ τοιοῦτόν τι ἐκ τῶν καλῶν συγγενῶν τῆς.

Τίποτε σχεδὸν δὲν ἀπέμεινεν εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ. Οἱ προκαλέσαντες αὐτόν κ.κ. πρεσβευταὶ μᾶς ἀπεχαίρετισαν ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον. Καὶ ὁ κ. Κυρτοπάσης—ὦρα καλὴ ἔς τὴν πρόμην του—ἀνεχώρησε τελευταῖος καὶ αὐτός. Τίς οἶδε δὲ πότε ἢ ἂν θὰ ἐπανέλθωσι. Ὁ σὲρ Ὁράτιος τοῦ ὁποίου τὴν ἀνάμνησιν διατηρεῖ ζωντάν καὶ αὐτὴ ἡ θύρα τοῦ γραφείου τοῦ κ. Δηληγιάννη ἐγένετο αἰτίς φρικτῆς μελανοχυσίας κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, διὰ τε τὴν ἀποκαλυφθεῖσαν σύμβασίν του μετὰ τοῦ ποτὲ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας κ. Ζυγομαχᾶ περὶ συμμιγοῦς ἀγγλογαλλικῆς γλώσσης εἰσχυθησομένης εἰς τὰ σχολεῖα τοῦ κράτους, καὶ διὰ τὸ πάρθιον βέλος ὅπερ ἐκ Μερίτης ἐξηκόντισε καθ' ἡμῶν ἐξομνῶν τὸν Ἑλληνικὸν λαόν διὰ τὴν ἀτάραχον ἀξιοπρεπείαν του ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ταῖς φοβεραῖς καθ' ἃς κατορθώσαμεν νὰ κρατήσωμεν τῆς ὀργῆς ἡμῶν μέχρι τοῦ ἀπιστεύτου βαθμοῦ. . . νὰ μὴ κακοποιήσωμεν οὐδένα τῶν κ. πρεσβευτῶν! Μᾶς κολακεύει πάλιν ὁ σὲρ Ρομβωλδ.

Καὶ ὁ ἀτυχὴς δῆμαρχος τῆς Κέας κ. Φωκᾶς, αὐτὸς ἐπλήρωσε δι' ὅλους. Ἐνῶ εἰς ἄλλους κειροὺς θὰ ἐθυμαζέτο διὰ τὴν εὐαγγελικωτάτην πρᾶξιν του, ἐπαύθη νῦν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διὰ τὰ πρὸς τὸν Ἀγγλον νύκτορον εὐχριστήριά του.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ μνημονεύομεν καὶ τῆς ἄρσεως ἄλλου ἀποκλεισμοῦ, τοῦ τῆς Ἀκροπόλεως, ἣν ὁ κ. Καββαδίας προσεπᾶθει νὰ στενοχωρήσῃ, φαίνεται διὰ νὰ τὴν ἀναγκάσῃ νὰ τῷ παραδώσῃ ὅλους τοὺς κεκρυμμένους θησαυροὺς τῆς. Ἦδη ἡ εἴσοδος εἶνε ἐλεύθερα, καὶ διαδίδεται μάλιστα ὅτι πρὸς πείσμα τοῦ ζηλοτύπου ἀποκλειστοῦ, θὰ ὀρίσθῃ μία ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος καθ' ἣν θὰ παιανίζῃ μυσικὴ διὰ νὰ προκαλῆται ἐκεῖ πλειότερον πλῆθος τοῦθ' ὅπερ ἴδῃ νὰ γίνεται, διὰ λόγους καλαισθητικούς.

Περὶ τῆς ἐν τῷ χειμάρρῳ τῆς Βάθειας ἀνακαλυφθείσης κεφαλῆς τοῦ Σωκράτους πολλὰ τὰ παράδοξα διαδίδονται. Κατ' ἄλλους ἡ κεφαλὴ αὕτη ἀνήκει εἰς ἕνα φερόνυμον ἐκ τῶν ἄλλοτε καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου,

κατ' ἄλλους εἰς δύο καὶ κατ' ἄλλους εἰς τὸν πρὸ τῆς Ἀκαδημίας ἀνδριάντα, ὅστις ἀχθόμενος νὰ φέρῃ τὴν κεφαλὴν ἣν τῷ προσήψαν ἐν Βιέννῃ οἱ . . . Αὐστριακοί, ἠγέρθη νύκτωρ καὶ μεταβὰς ἔρριψε τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐντὸς τῆς ὑπονόμου. Ἐν τῷ προσεχεῖ ἡμῶν φύλλῳ ἴσως δημοσιεύσωμεν συνέντευξιν μετὰ τῆς κεφαλῆς ταύτης πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς καταγωγῆς καὶ προελεύσεώς της.

καὶ Ἐν ἀρχαιολογικὸν λογοπαίγνιον ἀναφερόμενον εἰς τὴν μνημονευθεῖσαν ἀσώματον κεφαλὴν:

— Καὶ δικτὶ ἄράγε τὸ στόμα της εἶνε ἡμιανοικτόν;

— Ἄμ' ἂν ἦτο κλειστόν πῶς θὰ ἔπινε τὸ κώνειον;

Ἄξιος

ΕΚ ΤΗΣ ΕΞΟΧΗΣ

Ἀγαπητέ μου Φασουλῆ

πολὺ εὐχαριστήθη

διδόναι ἀπὸ μέρους σου μεγάλως ἐπιμήτην.

Ἐν τοῦτοις λύπην ἄφατον σοῦ ἐκδηλῶ συγχρότως

διότι δὲν μοῦ φέρεσαι διόλου ἀθροφρότως.

Πρὸς τοῦτο καὶ παρακαλῶ τὸν Περικλῆ τὸν φίλον

να σοῦ προσφέρῃ ἅντ' ἐμοῦ τῆς γνώσεως τὸ ἔλεον.

...

Ἐγώ, καλέ μου Φασουλῆ, πολλὰς ἀπέχω ὥρας

ἀπὸ ὀλίγων ἡμερῶν τῆς Κερωπίας χώρας.

Κύρισκομαι εἰς δροσερὰν καὶ μάγον παραλίαν

μὲ μίαν συνομίλησον φιλότιμον μου κυρίαν.

Ἐδῶ αἱ δύο τὸν καιρὸν μία χαρὰ περνοῦμε.

Καὶ οὔτε σένα, φίλε μου, οὔτ' ἄλλο τι θυμοῦμαι.

Ἐπεθύμουν νὰ ἐξακολουθήσω, ἀλλὰ μοὶ ἀποβαίνει ἀδύνατον ἕνεκα τοῦ ἀρρετήτου καύσωνος, ἀλλ' ὅπως δὴποτε καὶ ἐξάγεται καὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀδοκίμων στίχων. Ἐξάγεται ὅτι ἡσύχως καὶ εὐαρέστως διατρίβουσα ἐδῶ εἰς τὸ δροσερὸν ἐρημητήριόν μου, δὲν ἔχω ποσῶς τὴν διαθέσιν νὰ διακόψω τὴν ἡσυχίαν μου διὰ ν' ἀρχίσω φιλολογικὰς ἐριδας. Σὰς οἰκτεῖρω εἰλικρινῶς διότι ἔχετε τόσην σπάνιν θεμάτων, ὥστε ν' ἀνατρέχητε εἰς ἐμὲ ἐν τῇ ἀφανείᾳ μου διὰ ν' ἀρυσθῇτε ἐμπνευσιν· σὰς συμβουλεύω δὲ ἐπίσης εἰλικρινῶς. ἂν δὲν ἔχετε ἄλλο τι καλλίτερον νὰ πράξητε, νὰ συνομολογήσητε ἀνακωχὴν μὲ τὴν Μοῦσάν σας καὶ νὰ διέλθῃτε τὸ ἐπίλοιπον τῆς ὀχληρᾶς αὐτῆς θερινῆς ἐποχῆς, συζητοῦντες καταλλήλως μετὰ τῆς κυρίας Φασουλῆ περὶ τῆς κύξήσεως καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ταῦτα καὶ καλὴν ἐντάμωσιν μετὰ τὸν Αὐγουστον.

Ἑμετέρα φίλη

ἡ Μυρσίνα

Υ. Γ. Ἀληθινά! ἤκουσα προαγγελλομένην καὶ τὴν ὅσον οὕτω ἐμφάνισιν ἐνὸς «Μικροῦ Ῥωμηοῦ». Συγχαρητήρια εἰς τὴν κυρίαν Φασουλῆ διὰ τὴν εὐτεχνίαν!

ΘΕΑΤΡΑ ΚΑΙ ΘΕΑΜΑΤΑ (ἀστραπιαία ἐπιθεώρησις)

ΟΛΥΜΠΙΑ. Τὸ σπουδαιότατον τῶν θεατρικῶν γεγονότων τῆς ἐβδομάδος ἦτο ἡ χιλιοστὴ καὶ δὲν ἤξεύρω πόση ἀκόμη παράστασις τῶν *Μυλωνάδων*. Ὁ μῦλος ἴσως τῶν ἀξιοτίμων αὐτῶν ὑποκειμένων ἐκουράσθη ἀλέθων, ἀλλὰ δὲν ἐκουράσθη ἡ καλαισθησίᾳ τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ ἀκούουσα ἐπὶ δεκαετηρίδας συνεχεῖς τὰς τετριμμένας — ἀλεσμένας — μάλιστα δύναμαι νὰ εἶπω προκειμένου περὶ *Μυλωνάδων* — εὐφυολογίας καὶ βλέπουσα τοὺς ἐλεεινοὺς μορφασμοὺς κωμωδίας ἥτις μόλις ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἀξιώσεις νὰ τέρψῃ ἀκροατήριον ἀποτελούμενον ἐξ ἀπλοϊκῶν ἀστῶν τῶν πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως χρόνων. Τὴν ἔκτακτον ὅμως συρροὴν τοῦ κοινοῦ φαίνεται ὅτι προῦκαλεσε τὸ μουσικὸν καρύκευμα μετὰ τοῦ ὁποίου προσεφέρετο τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, καρύκευμα παρὰσκευασθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Λαμπελέτ ἐπὶ στίχων τοῦ φίλου συνεργάτου κ. Δροσίνῃ. Καὶ ἐθεάθησαν τῷ ὄντι ἐπὶ τῆς σκηνῆς περὶ τοὺς εἴκοσι μετημφοισμένοι καὶ παραμορφωμένοι ὡς συμμορία ἀνθρώπων συνομολογησάντων πρὸς ἀλλήλους ἀμοιβαίαν συνδρομὴν πρὸς ἐκτέλεσιν ἐγκληματικῆς πράξεως. αἵτινες μὲ τόσην χάριν ἐμελψαν τὸ τόσον γοργὸν μέλος τοῦ ᾄσματος: *Κοιμήσου κόρη μου ξανθή*, ὥστε ὅχι μόνον ἡ ξανθὴ κόρη, ἀλλὰ καὶ μέγα μέρος τοῦ ἀκροατηρίου καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἐκοιμήθην, μὴ δυνήθεις ν' ἀκούσω καὶ τὸ *Παροίσιον* τοῦ φίλου ἐπίσης συνεργάτου κ. Πολέμη, τονισθὲν καὶ αὐτὸ ὑπὸ τοῦ κ. Λαμπελέτ.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΝΤΡΟΥ ΤΩΝ ΝΥΜΦΩΝ. Ἡ κυρία Κλαίρη, ἡ κυρία Φορτουνέ, ἡ Ἑστερίνα, ἡ Αἰμιλία, ὁ Παληάτσος. Ξύλον, συριγμοί, ὠραῖα μπουκετάκια, κύριοι, περιπολῖαι εὐζώνων. Μία φράσις τοῦ κωμικοῦ εἰς τὴν κωμωδίαν: Δὸς μου λίγο νερό, γιὰτὶ τὸ τυρὶ ἔκαμε καραντίνα στὸ λαιμό μου. Μία σημείωσις καὶ μία συμβουλὴ: Οἱ ἐπιρρεπεῖς εἰς κρυολογήματα θεαταὶ πρέπει νὰ παραλαμβάνωσι βαρέα ἐπινωφῆρια, διότι ἡ παράστασις λήγει ἡλίου ἀνατέλλοντος.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΛΑΟΥ. Ἴδε ἀνωτέρω, μὲ ὀλίγας μόνον παραλλαγὰς.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ. Ὁκτὼ φανάρια ἀνημμένα, ἐν τύμπανον, χίλις πεντακόσια τραπέζια, ἑκατὸν πενήντα ὑπηρέται, σύγκρουσις δικαιοδοσιῶν, ὑπερτίμησις ποτῶν.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Ζούνης καὶ Χαραμῆς, Χαραμῆς καὶ Ζούνης, καθίσματα κενὰ καὶ πλῆθος περιφερόμενον.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΙΑΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ. Ἡ Φωτεινὴ, ἡ Τζούλια, ἡ Ἀμαλία.

ΚΗΡΟΣ ΓΕΡΑΝΙΟΥ. Ἡ Ἑλένη.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΟΥ ΦΙΛΗΠΠΟΥ. Ἡ Μαριγώ.

ΚΗΡΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ. Ἡ Κατερίνα.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ. Ἡ Γαρούφα.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ. Ἡ κυρὰ Γεώργκινα, ἡ κυρὰ Χρήσταινα, ἡ Σταμάτα μὲ τὰ τσόκαρα κλπ.

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ. Περιπολῖαι ἱππέων.

Ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου

